

VI. ФОРСМАЖОРНИ ОБСТОЯТЕЛСТВА

Чл. 15. (1) Форсажорно обстоятелство е всяка непредвидима изключителна ситуация или събитие, което е извън контрола на страните и не позволява на една от тях да изпълни задълженията си по договора, възникването й/му не може да се отдаde на грешка или небрежност от тяхна страна (или от страна на техните изпълнители, представители или служители), и не може да се преодолее при полагане на дължимата грижа.

(2) Форсажорните обстоятелства не представляват недостатъци в оборудването или материалите или закъснения в представянето им, трудови спорове, стачки или финансови затруднения.

(3) Страната която се позовава на форсажорно обстоятелство е длъжна да представи във възможно най-кратък срок и сертификат за непреодолима сила, издаден от Българската търговско промишлена палата (БТПП) или да докаже наличието ѝ с други релевантни документи и доказателства.

Чл. 16. (1) В случаите на форсажорно обстоятелство страните са освобождават от отговорност за неизпълнение на договорните задължения за времето на действието на форсажорно обстоятелство, като срокът на договора се увеличава съразмерно с времетраенето на форсажорното обстоятелство.

(2) В случай, че страната, която е следвало да изпълни свое задължение по договора, е била в забава, тя не може да се позовава на форсажорно обстоятелство.

(3) Страната, засегната от форсажорно обстоятелство, е длъжна да предприеме всички действия с грижата на добър стопанин, за да намали до минимум понесените вреди и загуби, както и да уведоми писмено другата страна в срок от 48 (четиридесет и осем) часа от настъпването на непреодолимата сила. При неуведомяване се дължи обезщетение за настъпилите от това вреди.

(4) След отпадане на обстоятелствата от извънреден характер, които се определят като форсажорно обстоятелство, страната, която се е позовала на форсажорно обстоятелство е длъжна в срок от 48 часа писмено да уведоми другата страна за възстановяване на договора.

(5) Ако след изтичане на срока по ал. 4, страната позовала се на форсажорно обстоятелство не даде известие за възстановяване на договора, изправната страна има право да прекрати договора.

VII. ПРЕКРАТИВАНЕ НА ДОГОВОРА

Чл. 17. (1) Настоящият договор може да бъде прекратен:

1. При изтичане на договорения срок или с достигане на предвидената в чл. 2, ал. 1 стойност - автоматично.
2. По взаимно съгласие с двустранно писмено споразумение.
3. При виновно неизпълнение на задълженията на Изпълнителя по договора, доказано по безспорен начин и продължило повече от 7 дни след писмената покана, отправена от страна на Възложителя за отстраняване на неизпълнението. Ако и след този срок неизпълнението продължава да не е отстранено - с отправяне на 3 (три) дневно писмено предизвестие от изправната до неизправната страна.
4. Ако изпълнението на договора стане невъзможно поради независещи от страните причини - автоматично.
5. При системно, некачествено, лошо или ненавременно изпълнение от страна на Изпълнителя, доказано чрез констативен протокол и продължило повече от 15 дни след писмената покана, отправена от Възложителя за отстраняване на неизпълнението. В този случай гаранцията се задържа.
6. При констатирани нередности и/или конфликт на интереси-с изпращане на едностранино писмено предизвестие от ВЪЗЛОЖИТЕЛЯ на ИЗПЪЛНИТЕЛЯ.
7. Когато са настъпили съществени промени във финансирането на обществената поръчка-предмет на договора, извън правомощията на ВЪЗЛОЖИТЕЛЯ, които той не е могъл или не е бил длъжен да предвиди или да предотврати-с писмено уведомление, веднага след настъпване на обстоятелствата.
8. ВЪЗЛОЖИТЕЛЯT може да прекрати договора едностранино с предизвестие, без дължими неустойки и обезщетения и без необходимост от допълнителна обосновка. Прекратяването става след уреждане на финансовите взаимоотношения между страните за извършените от страна на ИЗПЪЛНИТЕЛЯ и одобрени от ВЪЗЛОЖИТЕЛЯ дейности по изпълнение на договора.